

Ülést tartott a KNEB

A Központi Népi Ellenőrzési Bizottság pénteki ülésén Szentistváni Gyuláné, a Hazafias Népfőnt Országos Tanácsának titkára, a KNEB munkabizottságának vezetője összefoglaló jelentést terjeszt elő arról a vizsgálatról, amelyet a népi ellenőrök hét megyében végeztek a múzeumok tevékenységéről és muzeális értékeik védelméről. A jelentés szerint 25 év alatt a múzeumok száma négyszeresére növekedett; a gyűjtemények állománya is megsokszorozódott, s a növekedés lényegében válogatott gazdasági fejlődéssel párosult; ebben a folyamatban a legfontosabb az, hogy az egyre szélesebb társadalmi érdeklődés mellett — fokozatosan kiépül a múzeumok köznevelődési munkája.

Ugyanakkor állandóan növekvő feladatot jelent számukra a feltárás során előkerülő igen sok emléktárgy elhelyezése, védelme és bemutatása. A népi ellenőrök ennek tükrében elemezték a múzeumi szervezet fejlesztését és irányítását. A KNEB a jelentés megvitatása után — többek között — azt javasolja az illetékes minisztériumoknak, hogy kategorizálják a múzeumokat, dolgozzák ki működésük normatíváit, rendszeresítsék a leltárba vételt és gondoskodjanak az értékek biztonságos megőrzéséről.

A Központi Népi Ellenőrzési Bizottság ezután megvitatta és elfogadta a lakáskarbantartó ipar munkájának, árkalkulációjának és számlázásának vizsgálati programját. Az állami vállalatok, szövetkezetek és magánkézbe kerülő lakáskarbantartó tevékenységét Budapest és kilenc megyében fogják vizsgálni a népi ellenőrök. (MTI)

Tiszta víz a pohárban

A beadványok jöttek-men-tek. Ugy sokasodtak az írá- sok, mint tavasszal a fale- verek. Látszott, nem babra megy a játék. Pénzről volt szó, így mindenki nagyon odafigyelt. Erthető ez. A Széchenyi tér 7-8. számú ház lakóinak fele kispénzű ember, nyugdíjas. Számukra nem közömbös, hogy kétsze- resesre, vagy hányszorosára emelkedik a fűtési összeg.

A kezdetek még a múlt évbe nyúlnak vissza, amikor az IKV megváltoztatta az említett házak fűtésrendsze- rét. Korszerűsítette a háló- zatot, a környezetvédelem és az energiatakarékosság mi- att. Ezért leszerelték a gáz- konvektorokat, és egysége- sítették az új rendszert min- den lakásban, majd közölték a várható tarifát. Ez az a pillanat, amikor mindenki felkapta a fejét és azóta is idegesen fordul fűhő-fához, mert úgy nézett ki, jóval többet kell fizetni, mint ko- rábban. A panaszlevelek kel- tezése ettől az időponttól kezdve aktuális.

Igy értünk el a jelenhez, amikor is a közelmúltban két ház lakói nem minden- napi gyűlésre jöttek össze. Rajtuk kívül megjelentek az IKV és a városi tanács kép- viselői, valamint dr. Kulka Frigyes, a kerület tanács- tagja, aki fáradhatatlanul gon- dozta a lakók panaszát.

Nem mértem pontosan az időt, de több mint kető és nem egészen három órán ke- resztül hol le, hol felszaladt az indulatok lázgörbéje. Tanulságos, érdekes vita bontakozott ki teljesen par- lamentáris keretek között. A körülmények ellenére szik- rázott a levegő.

Sajátos fórumon az egyé- ni és közösségi érdek került egymással szembe. Hiszen a két ház fűtése korszerűsítését az egész város környezetvé- delmének igénye sürgette. (És még jó néhány épüle- tet sürgeti.) Ugyanakkor na- gyon sok lakó elégedett volt korábbi fűtési lehetőségével, kevesebbe került és kényel- met is biztosított. De vé- gül a korszerűsítésnek ellen- állni közérdekűt sértő do- log, még ha a pénztárcák jobban megérzik is. Az ará- nyok érthetően jogos vitára ingereltek. A minapi gyűlés kitűnő alkalmat nyújtott, hogy olyan alternatíva raj- zolódjon ki, ami az egyéni érdekekhez is közelebb áll.

Megnyugodtak a kedélyek, amikor az IKV képviselője közölte, az előzetes kalkulá- ció ellenére nem 15, hanem előreláthatólag csak 8 fo- rintot kell fizetni lakás- köbméterenként. Am mind- járt felsejlett egy újabb ké- tely. Ha jövőre valódi hideg tél lesz. A kerület tanács- tagja és az építési osztály jelenlévő képviselője a hosszú vita után ekkor te- te az ominózus javaslatot. Meg kell találni annak mód- ját, hogy a házban műkö- dő három intézmény na- gyobb részt vállaljon a kö- zös teher viseléséből. A ren- dezés konkrét kidolgozásá- hoz hamarosan hozzálátunk, egyeztetve felülvizsgálják en- nek — és még másnak — lehetőségét.

A tanácskozásról számta- lan problémás részkerde- s idézhető, anélkül, hogy rész- letre bocsátkoznánk. Mert hisz ágas-bogas témáról van szó, aminek főszereplője az IKV. Egy biztos és a gyűlés legfontosabb tanulsága: ha mindenben a felek nem is értettek egyet mégis, amikor mindenki a tárgyalóasztalhoz ül, jóindulattal, segítőkés- séggel és emberj hangon kö- zösen próbálnak a gondokon segíteni, az eredmény sem marad el. Tiszta víz kerül a pohárba és a demokratikus hozzáállással az élet legap- róbb dolgai, gondjai is ren- deződnek.

Sajnos nem mindig eny- nyire tárgyalóképések az emberek, és egyes intézmé- nyek!

H. M.

Munkás- diákok

A Csongrád megyei Tanács illetékes osztályának össze- gezése szerint jelenleg több mint 10 000 fizikai dolgozó tölti szabad idejének egy ré- szét az iskolapadokban. A munkásdiákok közül mintegy 4000-en tanulnak az általá- nos és középiskolákban.

Műszerállások a Balatonon

Tucatnyi műszerállást he- lyeznek el ezekben a tavaszi napokban a Balatonon. Bala- tonszemes és Balatonakali között a vízállást, a szél irá- nyát és sebességét, valamint a párolgást mérik automati- kusan. Tihanyánál áramlás-

Egy állványozó brigádról: a DELEP nyaktörő „mutat- ványokra” képes, kiemelke- dő, tucatnyi építőmunkásról van szó. Azokról, akik dere- sedő hajuk ellenére is fiatal- los erővel gyürkőznek a munka sűrűjében. Azokról, akik ifjúkoruk ellenére is méltó örökösei a régi május elsőjék harcos, öntudatos élcsapatának. Azokról, akik tíz esztendő óta minden év- ben megszerezték a Szocia- lista Brigád kitüntető címet. Azokról, akikről Lenin szó- lott, mondván: „A világ munkái azért harcolnak, hogy felszabadítsák a Mun- kát a bérabszolgáltatás alól...”

Valamikor, fiatal diákként, én is segédkeztem az állvá- nyozásban. Előbb édes- apáméknak. Akkoriban még nem volt külön szakma az állványozás; minden ácsnak, minden kőművesnek meg kellett tanulnia e mesterség fogásait. Famunkának mi- nősült, s jobbra gerendák és pallók felhasználásával készült az állványzat. Vas- ból jöszent csak a „kram- li” volt, az „ácskapocs” — no meg a szerszámok.

Ma már a szerszámalk- száma is megszorodott. A balta, szekerce, fűrész mel- lett villás kulcsot, vasvágó fűrész forgatnak. Hiszen az állványzat anyagának nagy része szabható, csavarokkal összeilleszthető vascsövekből áll. Csak az alátétpallókat szabják a hagyományos esz- közökkel a „krisztályok” — az állványozás mesterei.

— Nagy a különbség a ha- gyományos állvány és a mai között, a csőállványzat javá- ra — jegyzi meg nyomaté- kosan Körömczi András, az 53 esztendő, keménykötésű brigádvezető, akit a közel- múltban nagy megtiszteltetés ért. Kiváló, 1951 januárja óta folytatott példás munká- jáért a Munka Erdemrend ezüst fokozatával tüntették ki.

— Várta-e ezt a gyönyörű elismerést? — kérdezem szaktársainak.

— Nagy meglepetés volt a brigád régebben Utasi — bólogat. — Persze, hadd

tegyem mindjárt hozzá — és ez nem udvariaskodás: én csak egyetlen ember va- gyok... Ha szaktársaim nem iparkodnak, nem ér- hettem volna meg ezt a szép napot... A brigád tag- jai szorgoskodásának gyű- mölcsé ez... Tucatnyi em- ber összehangolódó iparko- dásából született!

Vajon a tucatnyi ember milyennek ismeri vezetőjét?

— A bíró addig nem fúj a sípjába a SZEOL-stadion- ban, amíg Bandi bácsi meg nem jelenik a nézőtérén — e szavakkal kezdi brigádve- zetője bemutatását a „leg- idősebb” brigádtag: Vidács László, egy élénk taglejtésű, pozsgás képű fiatalember. — Első az aranylábú fiúk biz- tatásában, de első az új fo- gások, a jobb technológia el- sajátításában is!

Pár percnyi ideje van a Ságvári Endre nevét viselő, állványozó szocialista brigád tagjainak arra, hogy a kró- nikással néhány szót váltsa- nak.

Nem közönséges brigád ez. Hosszú évek óta példamu- tató módon állványoznak tagjai. A „brigádéros” Kör- möczi András, a SZEOL- meccsek hűséges látogatója, az imént megszólalt Vidács László, aztán Vízvány Ist- ván, Habik László, Balogh István, Varga István, Török Ferenc, Czirok Mihály, Ap- jok Mihály, Czirok János, Juhász Márton meg Masa Károly.

Ez a legnagyobb létszámú állványozó csoport a DELEP- nél.

A DELEP legtöbb, legje- lentősebb építkezésénél rend- re jeleskedtek a csőszerek- lők, villanszerelők, festők, szel- lőzőszerelők, kőművesek — tehát minden jelentős építő- szakma dolgozói számára ök teremtenek lehetőséget tevé- kenységük kifejtéséhez. Az- zal, hogy stabil, megbízható, aránylag a legraktikusab- ban összeszerelhető csőáll- ványzatokat szerelnek össze szaktársaiknak.

A brigád régebben Utasi László vezetésével dolgozott,

annak nyugdíjaztatásáig, s a hajdani Sztahanov-jelvényt, és az Építőipar Kiváló Dol- gozója kitüntetést is elnyer- ték. Körömczi András — egymaga — három ízben rés- szesült az utóbbi elismerés- ben.

Dolgoztak már víztornyok készítésénél, tízemeletes há- zaknál, a Sportcsarnok bel- ső terének munkálatainál — s ki tudná pontosan felsorol- ni, hol fordultak még meg fürge villás kulcsaikkal... Most a kábelgyári építkezés a legnagyobb feladat, de a Vágóhídnál is ügyeskedik két-három emberük. A ha- vi átlagkereset 4000 forint körül mozog.

— Mint minden szakmá- hoz: ehhez is adottság szük- séges — hangoztatják a ma- gasságokban serénykedő áll- ványozók. — Szédülés em- bernek nem való!

Nem szédülnek — sem a magasság, sem a kitüntetés nem „szédíti” meg őket. Persze, nem tagadják, jól- esik, ha felfigyelnek nem mindennapi eredményeikre. De nem a feltűnés vágya sarkallja őket.

— Eredményes munka nél- kül nem ember az ember — hangoztatják, szinte kórus- ban. Persze, hogy a szórako- zás módjait, a kikapcsoló- dást is meg kell találni. Bár tagjaik korán kelő, so- kat utazó emberek: Mind- szentről, Kistelekről, Rész- kéről, Kiszomborról, Tápé- ről verbuválódtunk — azért né- ha a közös művelődési al- kalmakkal is élhetünk: szín- ház-, mozilátogatással.

Valamelyik, felettis szer- vet képviselő „bíró” az imént a sípjába fúj, jelez- vén, hogy egy sok éves „mecs” győzelemmel végző- dött. A Munka győzelmével: Körömczi András állványozó brigádvezető mellett magas kitüntetés hirdeti, hogy ér- demes a „meccset” sportsze- rűen, igyekvéssel, szakérte- lemmeel végigküzdeni...

Dér Endre

KÉPERNYŐ

Riporterek

Nyilvánvalóan az a legfon- tosabb, hogy jó riportokat lássunk. De azért nem mel- lékes, ki tudja ezeket meg- csinálni. Az sem, hogy mi- lyen a jó riporter és hogyan válik azzá. Ezért nem, vagy nem csak a televízió és a rádió belső ügye, hogy: „Ri- porter kerestek...”, és ezért nem volt fölösleges, „belterjes” műsor a sorozat első adása, nyilván nem lesz az a többi sem.

Az eddigi tapasztalatok alapján is — hiszen a mos- tani már a negyedik vetél- kedősorozat — lehet érdekes és közönséget vonzó a hol- napi riporterek válogatója, hiszen természete szerint olyan, mint a legjobb tévé- műsorok: új arcokat, embe- reket tesz ismerőssé, egyé- niségeket mutat be. Tal- lán egyetlen, a műsorszer- kesztés szeszélyéből, került csütörtökön szinte egymás mellé több riporternemze- dek. Pomezanski György szerkesztő és Kökényessy Ferenc rendező egymás mel- lé ültette a televízió mai munkatársi gárdájának kép- viselőit, akik a sorozat be- vezetőjeként arról beszéltek, milyenek is legyenek a ve- télkedőben kiválasztandó holnapiak. Aztán pedig a nagy előd, Egon Erwin Kisch műveiből kapunk egy ki- sebb csokorralót. Mintegy bizonyítékként: mennyire nem lehet közömbös a ri- porter személyisége, egyéni- sége, tehetsége a mi szem-

pontunkból, a közönség hasz- nát nézve sem. Mert az, hogy „szálguló riportert”, öt világrész tudósítója olyat alkotott, amiből épülhetett, gazdagodhatott nemcsak ko- rabeli olvasótáborra, hanem a mai is — aligha vonható kétségbe.

Akik jelentkeznek majd a most induló vetélkedőre, re- mélmeltem megneveztek Egon Erwin Kisch szatirikus írá- sainak, novelláinak tévévalto- zatát. Most frappáns szem- léltetését láthatták mindan- kán, amiről percekkel ko- rábban a mai tudósítógárda beszélt. Segíthetett tisztázni a műsor: mit is jelent a lé- nyegeltetés készsége; miben áll az a különleges érzék, vagy inkább tehetség, amit röviden úgy szoktunk kife- jezni: érteni az emberekhez. Mi az, hogy „naprakész” ál- lapot, állandó készség, ak- tualitás-érzék; hogyan ra- gadható meg a jellemző, a jellegzetes, az állandóság, a holnapi érvényesség a dol- gokban, az életben és az em- berekben. Miként fejthető ki a sokféleségből, a bonyolult- ságból és ellentmondásossá- gból az igazság. Lelkesítőbb példát nem is állíthatott volna a televízió a jövő ri- porterei elé: a Királyok, színházosok, áldozatok cí- mű összeállítás megmutatta, hogy a vérbeli „szakember” az utókornak is eligazító ér- tékű művet alkothat — eb- ben a műfajban is.

S. E.

Népszerű lap a Kincskereső

Első alkalommal ült ösz- sze tegnap, pénteken dél- előtt Szegeden az első orszá- gos terjesztésű gyermekiro- dalmi folyóirat, a Kincske- reső Szerkesztőségi Tanácsa. A szerkesztőségi tanácsban írók, pedagógusok, könyvtá- rosok, úttörővezetők, vala- mint a Kulturális Miniszte- rium, a Móra Könyvkiadó képviselői vesznek részt. A tegnapi megbeszélésen ott volt Szabó G. László, a váro- si pártbizottság osztályveze- tője és Fábrián Zoltán, az írószövetség titkára is. A résztvevőket dr. Sebe János, a megyei pártbizottság mun- katársa üdvözölte, majd

Trencsényi László, a Magyar Úttörők Szövetsége Országos Elnöksége kulturális szakbi- zottságának elnöke értékelte az eddig megjelent hét fo- lyóiratszámot. A következő félévi elképzeléseket, terve- ket a folyóirat megbízott fő- szerkesztője, Simai Mihály ismertette a jelenlevőkkel.

Egyöntetű volt az ország különböző részéről érkezett tanácsadó testületi tagok vé- leménye: az eltelt néhány hónap alatt népszerű, kere- sett folyóirat lett a 80-90 ezer példányban megjelenő Kincskereső a 10-14 éves tanulók körében. Erénye a folyóiratnak a színvonalas irodalmi anyag, a egyszerű illusztrációk, és az a kísér- letező kedv, mely az ifjúsá- gnak szóló esszé megteremté- sért folytatott munkában tapasztalható. A megbeszélés- sen sok hasznos javaslat, ész- revétel hangzott el. Meg- tudtuk, hogy az ország kü- lönböző részein már Kinc- kereső-klubok alakultak, melyeknek tagjai rendszer- sen figyelemmel kísérik, ol- vassák és meg is vitatják az egyes számokat. A Kincske- reső Szerkesztőségi Tanácsa a jövőben évenként két-há- rom alkalommal értékeli a munkát, és szabja meg a szerkesztőség feladatait.

Üdülő- fejlesztés

Az Országos Idegenforgal- mi Tanács központi alapjából az idén is számottevő összeg- gel támogatja a balatoni üdül- lőhelyek fejlesztését. Az ide- genforgalmi alapról a strand- dok rendbe hozására, parkok felújítására, karbantartására 5 millió forintot költenek.

A kisipar és a szolgáltatások

Az országban jelenleg több mint hatvanezer főfoglalko- zású, valamint csaknem 27 ezer munkaviszony, illetve nyugdíj mellett dolgozó kis- iparos tevékenykedik. A lét- szám még mindig csökkenő irányt mutat, noha számos intézkedés történik elsősor- ban a szolgáltatási kisipar- sok munkájának elősegíté- sére.

Minderről a KIOSZ orszá- gos választmányának pén- teki, budapesti székházban tartott értekezletén adtak számot, amelyen megvitat- tak olyan fontos kérdéseket is, mint például az anyag-, al- katrész-, gép- és szerszám- ellátás, az adózás és az árak alakulásának problémái, a szakmai utánpótlás gondjai, valamint a kisiparosság rész- vétele a közéletben.